

Zakładu Unieszkodliwiania Odpadów Promieniotwórczych

KRAJOWE SKŁADOWISKO ODPADÓW PROMIENIOTWÓRCZYCH W RÓŻANIE

OCZAMI HISTORII CZ. 4

Uruchomienie pierwszego w Polsce reaktora badawczego EWA w 1958 roku oraz dynamiczny rozwój technik izotopowych skutkowało zwiększoną ilością wytwarzanych odpadów promieniotwórczych. Odpowiedzią na to było rozpoczęcie w 1961 r. eksploatacji Centralnej Składowicy Odpadów Promieniotwórczych w Różanie. Konieczne stało się więc opracowanie i wdrożenie pełnej technologii unieszkodliwiania odpadów, obejmującej redukcję ich objętości i procesy zestalania oraz pozwalające na przekształcenie odpadów w formę dogodną do bezpiecznego transportu i długotrwałego składowania. Wymagało to również budowy nowych obiektów i instalacji unieszkodliwiania odpadów.

W początkowym okresie zagadnieniem unieszkodliwiania odpadów promieniotwórczych zajmowała się **Centrala Odpadów Promieniotwórczych (COP)** b. Instytutu Badań Jądrowych, będąca w strukturze organizacyjnej instytutu gospodarstwem pomocniczym.

W 1970 COP została przekształcona w **Zakład Unieszkodliwiania Substancji Promieniotwórczych (ZUSP)**, który w 1983 r. włączony został do nowo utworzonego Ośrodka Reaktorów i Produkcji Izotopów (ORiPI) w Instytucie Energii Atomowej (IEA), powstałym po likwidacji IBJ.

W 1988, po wyodrębnieniu się ORiPI z IEA i utworzeniu Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Izotopów, ZUSP znalazł się w strukturze Instytutu Energii Atomowej. Decyzją Dyrektora IEA, z dniem 1 stycznia 1994 roku został przekształcony z **Zakład Doświadczalny Unieszkodliwiania Odpadów Promieniotwórczych (ZDUOP)** z rozszerzoną w stosunku do innych zakładów instytutu, samodzielnością finansową.

1 stycznia 2002 r. ZDUOP został wydzielony z Instytutu Energii Atomowej i przekształcony w **Zakład Unieszkodliwiania Odpadów Promieniotwórczych – Państwowe Przedsiębiorstwo Użyteczności Publicznej (ZUOP)**.

Przedmiotem działalności ZUOP jest postępowanie z odpadami promieniotwórczymi, materiałami jądrowymi, źródłami promieniotwórczymi oraz wypalonym paliwem jądrowym, a przede wszystkim zapewnienie stałej możliwości ich składowania.

Siedziba ZUOP znajduje się w Otwocku-Świerku przy ulicy Andrzeja Sołtana 7, około 25 km od Warszawy, na terenie Kompleksu Świerk. Jednostką zamiejscową przedsiębiorstwa jest Krajowe Składowisko Odpadów Promieniotwórczych w Różanie.

Podstawa prawna:
art. 55c ust. 2 pkt 2
ustawy Prawo atomowe

BIULETYN INFORMACYJNY NA TEMAT FUNKCJONOWANIA KRAJOWEGO SKŁADOWISKA ODPADÓW PROMIENIOTWÓRCZYCH (KSOP) W RÓŻANIE

§

Podstawa prawna:
art. 55c ust. 2 pkt 2
ustawy Prawo atomowe

POJĘCIA ZWIĄZANE Z POSTĘPOWANIEM Z ODPADAMI PROMIENIOTWÓRCZYMI CZ. 1

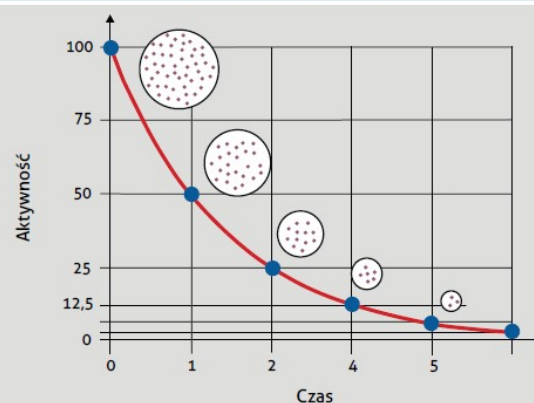
OPAKOWANIA NA ODPADY PROMIENIOTWÓRCZE

Opakowane przetworzone odpady promieniotwórcze są przewożone do Krajowego Składowiska Odpadów Promieniotwórczych w Różanie, gdzie są składowane lub przechowywane. Opakowania izolują odpady od otoczenia, zabezpieczają przed uszkodzeniami mechanicznymi oraz działaniem czynników atmosferycznych.

Opakowania z odpadami promieniotwórczymi

Okres połowicznego rozpadu ($T_{1/2}$)

OKRES POŁOWICZNEGO ROZPADU ($T_{1/2}$)

czas po którym początkowa aktywność izotopu promieniotwórczego zmniejszy się o połowę.

ODPADY KRÓTKOŻYCIOWE

odpady zawierające izotopy promieniotwórcze o okresie połowicznego rozpadu maksymalnie do 30 lat. Te odpady są składowane w KSOP, bez zamiaru ponownego ich wydobycia.

ODPADY DŁUGOŻYCIOWE

odpady zawierające izotopy promieniotwórcze o okresie połowicznego rozpadu dłuższym niż 30 lat. W przypadku zamknięcia KSOP, odpady długożyciowe zostaną przeniesione do nowego składowiska, a ich miejscem docelowym jest składowisko głębokie.